

DREPTĂȚEA

Apare în fie-care zi de lucru la amiazi.

Prețul 10 fl. pe an (pentru străinătate 37 frci.) — Numeri singuratici 5 cr. — Taxa de inserțiune: 1 cm. □ 1 cr., plus 50 cr. timbru.

Redactor responsabil: Adrian P. Deseanu.

Redacțiunea și Administrațiunea: Timișoara, cetate strada Zápolya (Temesvár, Festung, Zápolyagasse.) Nr. 41
Telefon (linia de stat Viena, Budapesta, Arad) Nr. 4.

„Agrațiarea“.

Timișoara, 18 Septembrie n.

Sentimentele de bucurie ne umplu încă inima, că am ajuns să vedem eliberați pre cei 10 bărbați ai noștri, pre cari urgia sistemului politic, ce ne dominează, ni-i-a răpit înainte cu un an și mai bine. — Dar' sentimentele acestea nu pot ține mult; valurile lor pe cât de grabnic au fost aduse în mișcare, pe atât de iute trebuie să se și liniștească... În dulceața acestor valuri spumegătoare de sentiment, pică vrând-nevrând picurul amar al politiceii, și îndată dulceața se perde și valurile veseliei se domolesc.

Agrațiare, agrațiare... resună pretutindenea. Agrațiare strigă maghiarii, agrațiare dicem noi. Dar' ce deosebire între aceste două coruri. Ei o cântă de sus, cu mândria de generoși... Ear' noi? Noi nu o putem pronunța fără oare-care repugnare, ce o simțim în inimă. — Pentru noi nu-i agrațiare, căci e vie încă în sufletul tuturor conștiința, că pe nedreptul am fost trași la judecată, pe nedreptul am fost judecați, pe nedreptul am fost chinuiți în decurs de mai bine de un an. Că acum se pune sîrșit acestei nedreptăți — cine dintră noi poate să dică cu suflet liniștit, că aceasta e agrațiare? Nime!

Nu grație, — reparație a fost aceasta! În fine ori-și-cum ar fi, noi trebuie să ne dăm seama despre acest act, trebuie să ne deslușim asupra lui, ca asupra unui act politic.

De unde, cum, pentru ce vine el, și încă așa grabnic? Ce va să însemne?

O recunosc și foile ungurești, parte direct pe față, parte indirect, parte tacendo, că acest act nu se poate atribui numai înțelepciunii sau bunătății guvernului actual, nu mai ales lui Bánffy. Asta o credem și noi.

N'am esperiat până acum nici atâta

Foișoara „Dreptății“

De la Băile Herculane.

(Se răresc oaspeții. — Ministrul Lahováry. Biseri-
cuța românească. — „Villa diecesană“. — Masa filo-
logilor. — Gendarmii. — Planul lui Bánffy.

—, 14 Septembrie n.

Mulți au fost, puțini au rămas. Frumoasele zile „herculane“ au trecut și ele ca celea „arcadiene“, și n'au rămas de cât suvenirul lor, ear' în băi câțiva zăboviți, despre cari kellnerii dic că „für die Paar lausige Gäst' bleib'me nit da“.

De când Băile Mehadiiei au reputația făcută, nu s'a pomenit, ca să găsești cameră fără insinuare prealabilă și în tot timpul. Asta a fost în vara de acum. Și se nu credeți, că românii sunt, cari au lipsit. Din contră, tocmăi românii au fost mai mulți, ear' cei cari au lipsit sunt unguri, nemți sârbi și alți locuitori din sudul Ungariei și din Sârbia. Ministrul Lahováry a fost surprins de mulțimea prietinelor, cunoscuților aderenți și oșanți ce a găsit în stabiliment. Ceea-ce asemenea l'a surprins, a fost lipsa elementului dominant în Ungaria. Lucrul însă se explică îndată ce știm, că medicii maghiari nu trimit bolnavii lor aici, ear' aristocrația maghiară nu bucurosi vine în contact cu boerimea română. Ministrul Lahováry a vizitat tot ce eră de vedut în valea Cernei. Bucurosi

bunătate, nici atâta înțelepciune la actualul guvern, nici la presidentul actual, în cât să le putem ascrie actul așa de important al agrațierii.

Doar' Bánffy l'a anunțat în 10 Sept. ca pe o propunere, ce o va face în viitoriu, și totuși nici săptămâna nu s'a împlinit până agrațiarea a sosit. Din aceasta se poate deduce, că atunci, când Bánffy își cetia vorbirea în sala teatrului din Șimleu, actul de agrațiare va fi fost deja scris și poate și subscris.

Trebuie deci să presupunem, că aici au lucrat alți factori, și că guvernul a dat numai ascultare, sau cel mult consimțire planului făcut de alții. Aceasta părere se accentuează și în presa maghiară, și ea este foarte probabilă. Legăturile intime, ce s'au stabilit între România și monarhia noastră, întrevederile de la Ischl, sunt fapte, cari nu pot fi trecute cu vederea, fiind ele așa aproape una de alta, și logic și cronicic.

La tot cazul trebuie să recunoaștem și guvernului ungar o mare parte, măcar negativă, în acest act. Trebuie să-i recunoaștem curagiul, cu care a pășit în fața șovinismului maghiar, cu acest act, care în fine tot de responsabilitatea lui se leagă.

Aici vine guvernul ca factor, că a luat responsabilitatea despre acest mare act înaintea parlamentului. Recunoscând aceasta, o ascriem nu atât bunătății, cât prudenței guvernului. Guvernul, precum și ceialalți unguri, s'au putut în decursul timpului de mai multe-ori convinge, că deținerea atâtor bărbați pentru un act ca „Memorandul“ strică foarte mult reputațiunii lor. Ori de câte-ori în străinătate au putut ei să câștige vr'o victorie morală, au trebuit să simtă cât de mult perde victoria lor din valoare, prin aceea, că li-se impută întemnițarea memorandumistilor. Ei au recunoscut în fine că lor le strică deținerea și mai departe

i-am fi arătat și școală română, dar' asta eră cu neputință din celea 99 de motive ale popii, dintră care primul e, că — nu avem.

Avem însă o biserică frumoasă ca arhitectură, dar' sărăcăcioasă ca zestre internă. Credincioșii pioși, din mulțumită cătră puterea vindecătoare a apelor, vin și astupă și ce este gol. Mai anul trecut am primit o completă colecțiune de cărți bisericești, pe cari administrația regească, sub a căror patronat stă capela română, le-a legat frumos. Acum avem să mulțumim tot unei creștine de dincolo, din România, un ornat preoțesc cu tot ce aparține la liturgie și se gătește din stofă. Acest dar în preț de 500 de franci avem să-l mulțumim onorabilei Doamne Sevastița Costescu, din București.

Fiind mulți români în vara asta pe aici, „Villa diecesană“ supranumită „Hotel Câmpian & Nestorovici“ a făcut treburi bune. S'au și hotărât arândușii ei, ca pe viitoriu inscripția, una cu garmond și cealaltă cu petit de

Câmpian & Nestorovici
Villa diecesană.

să o facă mai mare, ca vizitatorii băilor să o poată zări fără telescop. Dacă te gândești câtă cheltuială se face, ca musafirii să găsiască villa din dosul capelei situată la cea mai frumoasă poziție, s'ar pute face o inscripție cu litere de aur, ca să se vadă și din înălțimea Elisabeta. În băi cărăușii cari aduc

a întemnițaților, și eată de ce credem noi, că s'a arătat guvernul așa de generos, și așa de culant întru realizarea agrațierii.

Ce înseamnă deci agrațiarea? Înseamnă ea doar' o schimbare de sistem în politica guvernului, înseamnă ea o altă ținută față de naționalități și special față de noi românii? Nu credem.

Ea s'a făcut pentru că așa le vine lor bine, pentru-că în interesul lor a fost să o facă.

Servițiul telefonic.

Budapesta, 18 Septembrie.

Eliberații în Pesta.

A seară la 7 oare 45 m. au sosit eliberații din Seghedin, Dr. Lucaciu, Dr. Rațiu și Coroianu aici. La gară au fost întâmpinați de o mulțime de polițiști, detectivi și diariști. Acestia îndată i-au încungiurat întrebând când pe unul, când pe altul de diferite lucruri.

Studentii universitari români au fost eșit toți în corpore la gară întru întâmpinarea dorțiilor eliberați. Au trebuit însă să se abțină de la ori-ce manifestațiune, fiind-că ceata cea mare de polițiști eră la spate și li-s'a spus, că de vor strigă măcar și numai un »să trăiească«, vor fi deținuți... (?!)

Scopul venirii eliberaților aici este după foile ungurești, să mulțumiască pentru agrațiare.

Pe astăzi se așteaptă aici și eliberații din Vaș, ca împreună să se înțeleagă ce ar ave de făcut.

Alegerile comunale în Viena.

Eri s'au făcut alegerile comunale în Viena. În toate 18 cercurile au reușit antisemiții cu mare majoritate.

„Liberalii“ din Viena sunt ploiați. Cei de aici se plâng. Diarele jidano-liberale se tânguiesc.

călători de la gară, au a fi nămiți de Câmpian cu țuca din Prigor, ear' de Nestorovici cu vin roșcovan din Meedia. Apoi fie-care cărăuș trebuie să fie provădit cu un ochian, ca să poată face pe pasageri să descopere inscripția vilei, ce o recomandă. Asta sigur că costă mai mult de cât literele de aur, ce se vor pune la anul viitoriu.

Apropo de vinul „roșcovan“ din Meedia. O discuțiune lungă filologică a avut loc asupra cuvântului Schiller într'o societate de limbisti.

La o masă rotundă între arcadele terasei salonului de cură erau de față Dr. Weigand, Dr. Schuchart din Gratz, Dr. Vuia, Ad. Diacovici, Nestorovici, preoții Gaspar, Scioapane, Tătuțu și alții. Venind vorba de vinul cu culoarea „schiller“ am constatat, că acest cuvânt se derivă de la poetul Schiller, care numai adăpat cu vinul de culoarea cutare se inspiră la poezii. Nemții atunci au botezat acea culoare de pe numele poetului. Ear' românii dic acestui felu de vin „roșcovan“. Noi am adoptat verdictul areopagului nostru.

Din vorbă n vorbă, cum filologii sunt foarte numeroși în părțile bănățene, se încep a se face etimologia numelor persoanelor prezente. Autoritățile întră noi erau, bine înțeles, cei doi profesori străini. Astfelu s'a discutat asupra lui Scioapane, dacă se derivă de la „Scipione“ sau de la „scio“, noi vădându-l că cam scioapătă când iese din băi, am primit explicația din urmă. Derivațiunea

Austro-Ungaria.

Alegerile comunale din Viena. După o febrilă agitațiune de mai multe săptămâni care aduse poporațiunea, de altcum pacinică a Vienei, până la fanatism, se începură în urmă cu ziua de ieri alegerile comunale. Prima-oară pășesc la urnă alegătorii arondismentului III. De altfeluile alegerile decurg în cea mai mare ordine; numai la *Döbling* au fost deținute două persoane. În toate cercurile preponderază antisemiții. După starea prezentă a lucrurilor rezultatul votărilor e de tot nefavorabil pentru liberali, de oarece e luat ca sigur, că față de cei 62 deputați liberali vor fi aleși 76 deputați antisemiți, ceea ce asigură acestora o majoritate de patru-spre-dece mandate.

Viena și Budapesta — ce deosebire.

România.

Inaugurarea podului „Carol“.

„*Timpul*“ scrie următorul articol:

Peste de ce zile vom asista la o solemnitate care va fi și un mare eveniment cultural. La 14 Septembrie se va inaugura mărețul pod peste Dunăre la Cernavoda. Ca lucrare de artă și de știință acest pod este una din cele mai mari lucrări de asemenea natură, cari s'au săvârșit în Europa. În ce privește Dunărea în special, podul nostru este cel mai însemnat peste bătrânul fluviu care străbate Europa centrală: de la Budapesta până la Marea-Neagră aceasta va fi singura cale ferată care trece peste apa Dunărei.

Nu poate cineva să-și închipuiească un spectacol care să te umple cu drept cuvânt de mai multă mândrie ca om și ca Român, de cât aceasta operă. Ca om, căci te cuprinde un simțământ general de mândrie când vezi cu ochii o izbândă strălucită a umanității asupra forțelor brute; ca Român, când știi, că aceasta cucerire ne aparține nouă.

Nu vom repeta astăzi istoricul faserelor prin cari a trecut elaborarea planului și executarea acestei lucrări mărețe. Este destul de a spune, că podul de la Cerna-Voda era proiectat de mai bine de 13 ani, și că după mai multe concursuri, planul definitiv al inginerului român Saligny a fost adoptat și pe baza lui s'a dat lucrarea în licitațiune.

Astăzi podul este gata; el întinde rețeaua sa aeriană peste apa Dunărei și așteaptă, ca prima locomotivă să sboare pe arcurile sale îndrăznețe până la țermul mării.

De la Traian încoace, adică, una mie șapte sute nouăzeci și patru de ani, Dunărea mare, din capitala Ungariei până la gurile ei, a stat neînvinsă de geniul uman. Popoare întregi au trecut valuri peste dînsa; țermurii ei au fost adese-ori udati de șiroaie de sânge versat în lupte crâncene, și după opt-spredece secli, urmașii aceluiași neam, care sub conducerea marelui împărat a trecut fluviul pe un pod ale cărui rămășițe se ved încă, spre a cuceri Dacia și a implânta într'nsa arborul civilizațiunii romane, îndeplinesc astăzi opera mărețată care va stabili o legătură între occidentul european și țermul Mării-negre.

lui *Câmpian* era mai ușoară. Deja în „*Tribuna*“ un filolog vestit din Prigor i a dis, că: „bate câmpii în două țeri“. În aplause s'a primit explicația, și drept alvâlc *Popa Tuiică* ni-a dat câte un păhărel din cea premiată, dorindu-i talpe oțelite să mai bată și mai departe ogorul înțelenit al comerțului român.

„*Diaconovici*“ s'a constatat că nu se derivă de la *diacon*, ci de la *diac*, fiindcă arhitectul „*Fifa*“ asemenea vechilor „*diaci*“ e vecinic în drum, propovăduind ca aceia ideile de cari erau animați. — Al nostru diac face biserici, restaurează mănăstiri vechi, în curând se apucă de restaurarea ruinelor de la Tismana, o lucrare de 3 $\frac{1}{2}$ milioane Lei noi. Apoi face planuri strategice, constatând că viitorul triunghi strategic de războiu zace întră *Arad—Lipova—Lugoș*. În același timp ne descoperă, că buricul pământului zace în *Bocșa*, înfipt în fundamentul vilei „*Adriana*“.

În treacă amintesc, că profesorii germani, oaspeții nostri, se uită cam cordis la dînsul, de când a sdrobit reputația de inventator a lui *Gutenberg*, descoperind litere mobile la Romanii vechi.

Cuvântul *Vuia* a dat multă spargere de cap areopagului nostru filologic. De odată se scoală un bun cunoscătoriu al împrejurărilor și declară că *Vuia* se derivă de la vuetul ce se face în băi, de câte-ori doctorul nostru primește un client maghiar. Atunci în adevăr că:

Podul lui Traian, conceput de un Apolodor, era o operă războinică și cuceritoare; podul lui Carol I, conceput de un Saligny, este o operă de pace.

Ce dovadă mai mare putea da neamul românesc despre activitatea sa?

După-ce a stat neclintit în cursul veacurilor în mijlocul șirului de popoare ce curgeau de la Nord, după-ce a fost straja vitează și neadormită a creștinătății în contra năvălirii musulmane de la Sud, după-ce a trecut prin școale întregi de dureri și de împilări de tot felul, neamul românesc, călare pe ambii țermuri ai fluviului cucerit de strămoșii săi, își urmează menirea istorică și civilizătoare în răsăritul european.

Așa dar, mărețul lanț istoric, care leagă România modernă de obârșia ei latină, capătă o nouă ilustrare prin săvârșirea unei opere ce reprezintă o victorie a geniului uman și a științei asupra puterilor naturii.

Inaugurarea podului de la Cerna-Voda, va fi și o serbare, care pe lângă partea ei special românească, va avea și un caracter internațional. Oaspeții ilustri vor asista la dînsa; presa europeană va duce în toate unghiurile lumii faima a acestei opere mărețe, arătând însemnătatea ei din toate punctele de vedere.

Presă la inaugurare.

Relativ la dispozițiunile luate cu privire la solemnitatea inaugurării podului de peste Dunăre mai putem aici comunica, — scrie tot „*Timpul*“, — că s'au adresat invitații și presei străine. Vor fi invitate vr'o 30 de diare din Franca, Anglia, Germania, Austria, Belgia, Olanda, Italia și Rusia.

Dintră jurnalele române de peste munți vor fi invitate „*Gazeta Transilvaniei*“ din Brașov, „*Tribuna*“ din Sibiu și „*Dreptatea*“ din Timișoara.

Străinătate.

O nouă crimă legată de cestiunea armeană. (C o n s t a n t i n o p o l, 17 Septembrie.) Conform unui raport telegrafic din Bagdad, comandantul suprem al trupelor de rezervă, Ahmet pașa, în călătoria sa din Cutachia spre Bagdad a fost atacat și ucis de bandiți armeni. Făptuitorii până acuma sunt necunoscuți. Crima aceasta a produs cu atât mai mare senzațiune, cu cât Ahmet pașa era comandantul suprem al trupelor de rezervă în Bitlis chiar pe timpul când în Sassun și Talori se întâmplaseră cunoscutele masacruri.

Complicațiunile din Macedonia. (L o n d r a, 17 Septembrie.) O telegramă din Filipopol a lui Daily Chronicle raportează, că situațiunea din Macedonia devine din zi în zi tot mai îngrijitoare. Autoritățile turcești se răsună asupra comunelor pacinice de necaz, că nu pot da de urma cetelor insurgente. Treizeci bulgari onorabili au fost țirți la Salonic spre a fi luați la întrebări cu privire la locurile de popas al insurgenților.

Alianța ruso-francesă. (P e t e r s b u r g, 16 Septembrie.) După pauză de câteva săptămâni presa rusească resuscitează earăși ces-

Strigă toți într'o unire
Să v u i a s c ă 'n fund pământul!
Toată lumea să se învie
Și Dumnezeu sfântul.

Se pare că veselia filologică și-a ajuns culmea. *Nestorovici* cu filosofica-i dărnicie aduce pe masă sticlele una după alta din renumitul său schiller = roșcovan.

Limbele limbistilor încep a se amesteca. De-odată se scoală unul, cerând să-l lăsăm să vorbiască.

„Pe aci nu se vorbește, dice Dl Weigand, aromunii au lătit și prin ținuturile astea cuvântul „sbori“. Prin urmare Dta ai să sboresți.“

— „Dar n'ascultă de neamț măi popo; poacie țintării hăia să n'ie n'viete să vorbim. Dar vorbește cum țî zăconu și mai și mai bea vin d'al meu d'al schilăr ori roșcovan cum îi dizișet și-apoi să cî ved ori mai vorbești ori mai zborăști ori mai mult bolborosăști.“

Efectul lămuririlor date de uica Nestorovici a fost decisiv. Weigand, Schuchardt și ceilalți toți am rămas convinși, că mai mult de cât dialectul aromunesc are vinul roșcovan înriurintă asupra limbei. Demonstrarea s'a făcut numai de cât la masa noastră.

În timpul cât stam la masă făcând filologie comparativă a volubilității limbilor celor de față, unul din noi observă, că doi gendarmi mereu își fac coada colac în jurul mesei noastre, dar' la distanță potrivită, ca să

tiunea alianței ruso-franceze. Astfelu „*Moskovskija Vjedomosti*“ în nrul din urmă aduce un articol semnat de „*Ne-diplomatul*“, în care se susține, că țarul Alexandru III a creat alianța ruso-francesă. Contra acestei păreri ia poziție prințul *Metcevsky* în „*Grașdanin*“ desfășurând, că țarul Alexandru III a creat — cei drept — amicitia ruso-franceză, dar' alianță n'a încheiat și chiar din motivul, că încheierea de alianțe nu se unia cu politica dînsului. În replica lui *Metcevsky* se află și pasagiul următoriu:

„Alexandru al III-lea n'a putut avea nici când intențiunea de a legă soartea Rusiei de soartea unui astfelu de stat, care și-a edificat puterea pe ruinele bisericii și tradițiunii.“

Ucișii lui Stambulov. (S o f i a, 17 Septembrie.) Investițiunea pornită în afacerea asasinării lui Stambulov nu da aproape nici un rezultat. Bone *Giorgiev* neagă cu cerbicie, ear' celorlalți ucișii poliția nu le poate da de urmă. (?)

Cestiunea armeană. (C o n s t a n t i n o p o l, 17 Septembrie.) Conform celor mai noue informațiuni sosite Porței, Anglia, Franca și Rusia s'au declarat aplecate să accepteze reformele promise de Turcia cu privire la stările din Armenia.

„Matriculanții“.

Ciclova-montană, 16 Septembrie n.

— Un cas interesant. —

Protojudele cercual din Oravița cu vr'o 3—4 săptămâni nainte a convocat pre toți antistii comunali, ca să confereze în privința introducerii căsătoriei civile. Cu acea ocaziune prin subalternii și slugarnicii săi notari comunali a procurat pe cheltuețile comunale pentru fie-care comună mobile în preț de 385 fl., cari mobile au și sosit în Oravița-montană.

Prin un alt ordin a provocat pe juđii comunali, ca în 16 Septembrie să se prezenteze cu banii susamintiți din ori-șice fond comun, ori nefind bani, să aducă libelele de la cassa de păstrare.

Înțelegând aceasta reprezentanța comună din Ciclova-montană, inteligența din loc dimpreună cu ceilalți reprezentanți au interpelat pe judele comun în ședința generală ținută la 14 Septembrie a. c., că cine a procurat mobilele? Pentru darea răspunsului s'a cerut o ședință extraordinară, carea s'a ținut în 15 Septembrie. Cu toate voturile prezente s'a decis: antistia comună să se îndrumă, că din banii fondurilor com. fără știrea reprezentanților să nu deie nici un șter de cruceriu pentru scopul amintit. Cine a procurat mobilele, să le plătiască din buzunariul său.

Comedia nu s'a terminat cu atâta. Ce e drept, judele comun s'a acomodat deciziei reprezentanței com., nu însă protojudele cercual. Acesta prin unealta sa oarbă, notăreșelul substituit *Gabi Löbl* (cinstea Ticvanenților), a poruncit a doua-oară în 16 Septembrie prin posta expresă judeului com., ca până la 9 oare sub responsabilitate de a fi suspendat să trimită libelul de la fondul orfanal spre a pute ridica din cassa de păstrare suma recerută. Judele comun a respins acest ordin

vădă și să audă fără a fi veduți. Cercularul lui *Rudeu* involuntar ni-a venit în minte. Atunci s'a început discuția asupra acestui *Rudeu slugă de birou*, unii îi diceau că e *Ruderal între Zmeii n'el*; ear' alții îl porecleau de *Rudeuș* adaugându-i o cadență bănătenească. Mai nostim era când învôțații germani și-au descoperit mirarea, cum un român poate da un asemenea cercular față cu un scrutător al limbei române. Să fi vedut pe bănățeni cum se lăpădau de el, dicend că nu e bănățean, ci vr'un bastard prodit din altă țeară. — Momentul psihologic al cercularului, opera cu carea s'a blamat atât de strașnic bietul funcționar hiperzelos, se esplică astfelu.

Bánffy, după cum a declarat-o în vorbirea sa de la Șimleu, vrea să încerce o apropiere a românilor, căci se apropie și alegerile. Pe lângă favorul de a elibera pe întemnițații nostri, mai are în rezervă și altele. Și anume să pună în funcție mai mulți așa numiți români. În privința persoanelor vor fi consultați „românii“ *Moldovan Gergely, Alexi și Pituk*. Aici în băi e vorbă să se pună la postul de inspector regesc al băilor tot un român, care să înțeleagă ce se vorbește pe după arcadele terasei și în camerele cu uși laterale. La acest post se cerează bărbați destoinici, și meritele câștigate pe acest teren administrativ apasă greu în cumpănă. La acest post dau năvală „românii“ din toate părțile.

Delamunte.

nebasat pe lege, răspundând, că decisiul reprezentanței comunale este lui dătător de ton, cu acea observare că dacă protojudele cerc. primește responsabilitate despre bani și îi dă act scris, el cu drag predă libelul.

La aceasta câtră 12 oare a venit o alta poruncă foarte strașnică, vfu ori mort se se prezente în cancelaria protojudeului cercual cu libelul. Judele comunal consultând și acum reprezentanții com. a răspuns *negativ*.

Pentru acest amestec al protojudeului în autonomia comunei s'a cerut remediu telegrafice la ministeriul de interne. Reprezentanta com. așteaptă cu încordare poate suspendarea bravului și energicului jude comunal și răspunsul ministrului. Ce va urmă vom raportă la timpul său.

Un reprezentant.

Un răspuns.

— Dlu Chendi-Mărior. —

Clușiu (Valca-Sacă), 13 Septembrie n.

(Continuare.)

Dar' prin ce am dat eu *lecții* bărbaților nostri politici? Și ce l'a înduplecat pe Dl Mărior metamorfosat în Chendi să scrie (în articolul din „Tribuna Nr. 194):

„Primind tinerețea cele exprimate de Dl Vajda, ea s'ar face părtașă la un vot de neîncredere esprimaților bărbaților nostri politici“!?

Eată pasagiul din articolul meu:

„Înainte de toate ne-a îndemnat să ne grăbim cu pregătirile necesare pentru „conferența junimei academice a naționalităților nemaghiare“ stagnarea vieții noastre politice, lipsa ori și cărei acțiuni, afară de certele diaristice. Speram, că vedându-ne conducătorii actuali ai naționalităților pe noi tinerețea inaugurând alianța, și ei se vor grăbi să lase la o parte micile interese de partid.“

Am subtras cuvântul „grăbim“ spre a scoate la iveală, că mala fide scrie Mărior. În plural majestatic:

„Ne-a lăsat rece apelul studentului român din Viena, ne-au lăsat rece *motivele*, pe cari își bazează D-Sa ideia meetingului, respective a alianței.“

Mala fide a scris Dl Mărior așa, pentru că Dsa se face a nu fi cetit cu un pasagiul înaintea propoziției mele (în care e vorba despre *impresurările*, nu *motivele* cari ne-au înduplecat la *grabă*); se face a nu fi cetit:

„Convenind în Viena aproape zilnic tinerii români și sârbi, din partea românilor s'a sulevat prin *Ianuarie* a. c. ideia, că se se țină un mare meeting . . .“ etc. etc.

Se face Dl Mărior a nu fi observat *imediat după mult acuzata și exploatarea propoziției* din articolul meu, pasagiul *procsim*:

„Astfelu intrunindu-ne prin *Ianuarie* în toată Dumineca la 1 oară d. a. am discutat din toate punctele de vedere *ceștiunea alianței*“ etc. etc.

De ce nu le-ai observat acestea Dle Mărior? O să-ți spun.

Înainte de toate *nu* din motivul care l'aduci în articolul II., subscris Chendi-Mărior, dicând:

„Trebue să spun, că din cele comunicate de colegul Vaida, am scos numai *un moment* la iveală, care pentru toți a trebuit să fie penibil, și anume cutezanța dînsului, de a dá *lecții* bărbaților nostri politici, și de a prezenta tinerețea pe un pedestal politic „mai înalt“ de cât cel ridicat de bărbații *chiamați*.“

Nu acesta e motivul Dtale, Dle Chendi-Mărior, ci chiar spre a pute avé drept pretext de a prezenta modestia Dtale ca motiv, spre a câștigă pe cetitoriu în contra mea te faci a nu fi observat, că îndată ce eu am accentuat, că prin *Ianuarie* am început acțiunea noi cele 3 studențimi nemaghiare vieneză, atunci cu drept cuvânt pot să dic, că: „stagnarea vieții noastre politice și lipsa ori și cărei acțiuni, *afară de certele diaristice*, ne-au îndemnat să ne grăbim. Ori poți Dta, Dle Chendi-Mărior, ori alt cineva, a afirmă cu conștiința liniștită, că prin *Ianuarie* există afară de vecinicile înjurături reciproce ale diarelor noastre vre-o activitate politică?! E un lucru noaste cât de regretabil pe atât de adevărat, că nu o să-mi poți dovedi contrariul afirmării mele.

Dar' vei dice: „Să făceau în tăcere pregătirile pentru congresul naționalităților!“ Prea bine. Știu și eu despre acestea, știam și prin *Ianuarie*, și chiar de aceea scriind în 1 August articolul de care te-ai acățat (adeacă te-ai acățat de o *singură* propoziție spre a mă pute ataca), am dis:

„Sperând, că vedându-ne conducătorii actuali ai naționalităților pe noi tinerețea inaugurând alianța, și ei se vor grăbi să lase la o parte micile interese de partid.“

Dta trebue că știi ceea ce marea massă a cetitorilor „Tribunei“ nu stiu, că într'adevăr

mici interese de partid au cauzat vecinica amânare a congresului naționalităților. Dta ca unul dintre actualii conducători ai junimei române universitare din Pesta, știi mai departe de sigur, că studenții *sârbi*, urmând exemplul bētrānilor, și ei sunt, respective erau împărțiți în două tabere: radicali și liberali.

Nu 'ți va fi necunoscut, că junimea acad. sērbă din Viena în eara trecută a luat inițiativa spre a lāsă la o parte „micile interese de partid“ înainte de toate condusă de dorul, că astfelu și pe bētrāni sē-i aducă la înțelegere.

E un fapt notoric, câte considerațiuni de partid au jertfit aliații nostri sērbi spre a realisă alianța naționalităților, totodată însă și aceea, că „micile lor interese de partid“ cauzau prin *Ianuarie* întârzierea congresului naționalităților.

(Va urmă.)

Corespondență.

Ticvaniul-mare, 12 Septembrie n.

(O vieată mânăoasă, o moarte frumoasă.)

În 10 Septembrie n. s'a înmormântat în comuna Ticvaniul-mare o vėdovă venerabilă, ale cărei fapte filantropice sēvērșite, pentru aceea voiesc a le aduce la cunoștință publică, fiind-că merită și sunt vrednice a fi ulterior-minte imitate și de alți creștini generoși. Aceasta femeie vėdovă, care a trecut acum la cele vecinice și care pentru faptele sale nobile s'a făcut nemuritoare, cel puțin în comuna noastră, a fost Maria Popa n. Cimponeiu. Dinsa adevă împreună cu neuitatul soț Sofronie Popa, repausat în anul 1892, încă până ce a fost acesta în vieată, bucurându-se de o stare materială mai prosperă, dar' nefiind căsătoria lor binecuvântată cu fii, și-au adoptat ca fii sufletești pre fiii de bună speranță ai națiunii lor. Astfelu, că după ce au testat o parte din averea lor materială numeroaselor rudenii, pre cum și unei familii serace din vecinătate, cea mai mare parte a aerei, în sumă do 10.000 fl. au prefăcut'o în o fundațiune, ce poartă numele „*Fundațiunea lui Sofronie și Maria Popa din Ticvaniul-mare*“, încredințându-o veneratului consistoriu gr. cat. din Lugoș spre administrare. Din cametele acestei fundațiuni, când capitalul se va ridică la 20.000 fl., formându-se stipendii, acestea se vor decerne tinerimei universitare.

Apoi s. biserici gr. cat. din loc au donat 1/2 sesiune de pământ, din venitul cărui se va decerne anualminte câte un ajutoriu de 20 fl. acelor părinți seraci, cari vor avé cel puțin 3 prunci, eventual acelor elevi din comună, cari vor îmbrățișă o atare meserie.

Ear', ca cununa faptelor sale generoase să fie completă, defuncta Maria Popa acum la finea vieții sale, pre lângă aceea că a mai testat s. biserici încă 600 fl., și-a adus a *minte și de fica bisericeii*, de școală, donând acesteia 2 1/2 jughere pământ cultivabil, de al cărui usufruct se vor bucură cei 2 învățători ai numitei școle.

Acest legat ultim al defunctei îi perpetuează memoria cu atât mai mult, cu cât dinsa, de și n'a cercetat școala locală, în care se-și fie luminat și înzestrat mintea cu cunoștințele necesare pentru câștigarea mai cu înlesnire a celor materiale: totuși, se vede, că a *știut și a voit să aprecieze mai bine și mai recunoscătoriu prestațiunile școlii satești*.

Asemenea fapte nobile și generoase, ca cele sēvērșite de cătră repausații de pie memorie, cred, că nu mai au lipsă de a fi laudate, căci ele se laudă destul pre sine însele. De aceea noi pământeni, să înălțăm numai ochii spre ceriu, cătră părintele îndurării lor, rugându'l, că pre adormiții servii sēi Sofronie și Maria Popa sē-i odihniască în corțurile dreptilor din împărăția cerească.

Înmormântarea defunctei, la care au asistat numeroasele sale rude și un public numeros, a fost vrednică, ea s'a făcut cu toată pompa posibilă.

Ceremonialul l'a sēvērșit părintele protopop al Varadiei și paroch primariu în loc, Dimitrie Russu, asistat de trei preoți.

Cuvântarea funebrelă a ținut părintele Sofronie Pascu, paroch secundar în loc, ear' cântările funebrale le-a executat corul vocal al reuniunii „*Armonia*“ din Ticvaniul-mare sub conducerea dirigentului sēu Iuliu Birou. Fie-i țărina ușoară și memoria binecuvântată!

Iuliu Birou.

Cronică.

Timișoara, 18 Septembrie n.

Părechea regală română la Viena. Eri au sosit la Viena Majestatele Lor regele și regina României. Majestatea Sa Monarchul nostru, care e și posesorul crucei-mari a ordinului „*Coroana României*“ a făcut părechei regale române o vizită de o jumē-

tate de oară. Despărțirea a fost de tot cordială. Regele Carol a însoțit pe Monarchul nostru până la treapta cea din urmă, unde s'au îmbrățișat și sărutat de două ori. Scurt după aceea regele Carol și regina Elisabeta au mers în Burg, unde regina a făcut vizită vėduvei archiducese *Stefania*.

„**Emke**“ și **Astra**. Averea „*Kulturegylet*“-ului din Cluș are cu finea lui August o avere de 2,235.850 coroane. „*Asociațiunea*“ noastră după ultimul raport general are, 131.528 fl. — și lei 85.000 „*pentru care sumă în lei — dice — Raportul — decurge încă proces.*“

Scurt „*Astra*“ are cu un milion mai puțin de cât „*Emke*“ . . . *Sic non itur ad astra.*

Se grăbesc să nu-i ajungă. Cu câtă dragoste așteaptă oamenii căsătoria civilă, se vede și de acolo, că chiar în Pesta, unde e floarea liberalismului, după cum spun foile de acolo, în biserica din *Iosefin* într'una din ȳilele acestea s'au cununat *dozedece de părechi* și s'au făcut vestiri de cununie pentru o *sută de părechi*, cari toate voiesc să se cunune înainte de intrarea în vigoare a căsătoriei civile. Se grăbesc să nu-i ajungă.

O faptă frumoasă. Institutul de credit și economii „*Albina*“ a înființat în casa sa din Sibiu o masă numită „*masa studenților*“, la care 50 studenți români de la școalele medii din Sibiu vor căpēta pranz gratuit de la 13 Octobree până la 30 Iunie n. Pentru ocuparea acestor ajutoare se publică concurs. La suplică sunt de a se alătură: 1. Carte de botez. 2. Certificat despre înscriere de elev ordinar la gimnasiile sau școala reală din Sibiu. 3. Testimoniul ultim, pe basa cărui a fost primit în clasa ce o frecventează. 4. Atestat oficial despre mijloacele materiale ale părinților suplicantului. Suplicele netimbrate trebue prezentate la institut până la 30 Septembrie n. Cele intrată mai târziu nu se vor considera.

Toamnă ernatică. Se telegrafează din *Liptó-Szent-Miklós*, că acolo e deja eară după toată forma. Eri toată noaptea a nins. Dimineața întreg ținutul eră acoperit cu un gros vėl de zăpadă, în tocmai că și în luna Decembre. În general domnește o temperatura de 8 grade sub zero.

Ceartă între patrioți. Ni-se scrie: În una din ȳilele trecute medicul cercual-comunal, Dr. Tolveth Rezső, merge la *amicul* sēu Kajtár-pașa, poate ca să împartă pitpalacii venați. De unde, de unde nu, deodată Kajtár-pașa bate în pinte și începe a împroșcă pe amicul sēu cu câte și mai câte recriminațiuni. Încearcă și mamelucul a bate în pinteni, însă a sferlit-o, căci Kajtár-pașa suflând alarm din berigată, îl prinde de fracalion și — haid la dracu — mi-țil aruncă pe ușă afară de nu-i ajung picioarele pământului. Pentru aplanarea afacerii se încep pertractări cavaleresti, cari — more patrio — se slrșesc cu pupate patriotice. Așa o pățește cine merge în iad după dracii Tolveth a fost acela, care a condus deputațiuni preste deputațiuni la Becicherec, că nu cumva să rămână „*mocirla de Alibunari*“ fără „*rege*“. (Vide Esop: Iupiter și broaștele.) Pentru ca marele public să înțelegă cum sunt tractate sentinelele aședate la „*Valul lui Traian*“ pentru apărarea patriei, trebue să amintesc, că pașa de Alibunari bate oameni pacinici în mijlocul drumului fără generare. Așa odată mergend la Seleus din cătrău veniau vr'o cincii sate la țerg la Alibunari — ținū mijlocul drumului, luă gârba-ciul de la surugiū, și când în dreapta, când în stânga, când ședend, când sculându-se împărțiă la binecuvântare patriotică după rēnduicela lui — Kapocsányi. Numai bine, că a ajuns rēndul și la Dr. Tolveth. — Rugăm pe „*Pesti Hirlap*“ să compareze aceasta notiță cu „*cultura europeană*“, publicată în Nrul sēu de la 23 Iuliu a. c.

Himen. Cornelia *Doge* și Gavriil Pop *Leményi* ingineriu la căile ferate din Timișoara, anunța cununia lor, care se va celebră la 30 Septembrie a. c. în biserica gr.-orientală din Lipova, la oarele 12 a. m.

Avere bisericească vīndută. Știrea publicată de noi în nrul 192 (de la 11 Sept.) este, cu durere constatăm, adevărată în toată întregimea sa. Întravilanul și 3 lanțuri de pământ al bisericeii gr. or. din *Petromani* au fost vīndute la licitație pentru o datorie oare-care Nici preotul local, nici comitetul parochial n'au făcut nimic, ca să mântuiască averea, ba nici consistoriului n'au raportat absolut nimic. Defapt consistoriul din Caransebeș n'avea nici o cunoștință despre acest lucru atunci când știrea se tipăriă în „*Dreptatea*“. Numai în ȳina, în care „*Dreptatea*“ a sosit în Caransebeș, a mai venit la consistoriu și un raport (după audite) de la protopresbiterul tractului. Se nțelege, s'a emis un comisariu, ca să examineze starea afacerii. De comisariu a fost esmis d. Traian Barzu, care ȳilele acestea a și fost la *Petromani*.

